

Publicerad 2019-10-06 02:35 av Ili

kvällens höjdpunkt

han andas ut och de
syns i luften
andetag,
som vågräta luftballonger
i horisontens höjd
redo att lyfta men försvinner
spårlöst som de uppstod
och sen uppstår de igen
han vänder blicken upp mot stjärnor
undviker att snava på
fallna grenar och egna ben
genom tur, genom ödet, genom gud
och natten biter i
kinder och i fingrar,
lämnar bleka röda sår,
värmande på märkligt vis
han längtar in i hennes händer
efter sängvarm kyss
på kall röd nos,
på köldblåa, vinröda läppar
varma lena rena ben
och osynliga andetag i nacken
han kunde varit där
hela tiden ju,
varför är han inte där

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ili med Poeter.se id #20976 innehar upphovsrätten